

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Zachęty ze strony samorządu lokalnego i regionalnego mające na celu promowanie zdrowego i zrównoważonego odżywiania się

(2018/C 387/05)

Sprawozdawca: Nikolaos CHIOTAKIS (EL/EPL), radny gminy miejskiej Kifissia

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Podkreśla znaczenie promowania zdrowego i aktywnego trybu życia na poziomie UE w celu uzupełniania polityk krajowych oraz wdrożenia Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Władze lokalne i regionalne muszą – w stosownych przypadkach przy wsparciu wspólnych programów europejskich – przyjąć i wdrożyć odpowiednie środki, które będą spójnie odzwierciedlać potrzeby społeczeństwa.
2. Zgodnie z art. 168 i 169 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej uznaje kluczową rolę, jaką UE odgrywa w dziedzinie ochrony zdrowia i ochrony konsumentów poprzez wspieranie polityk państw członkowskich i koordynowanie ich działań w zakresie promowania zdrowych i zrównoważonych wyborów żywieniowych oraz zwalczanie nieuczciwych praktyk handlowych, takich jak podawanie konsumentom nieprawdziwych informacji – zgodnie z celem 2 Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030.
3. Zwraca uwagę, że zły stan zdrowia wynikający z nieodpowiedniego odżywiania się i braku aktywności fizycznej to złożony problem, który generuje znaczne koszty dla społeczeństwa. Zamiast leczyć choroby, taniej byłoby propagować zdrowe i zrównoważone modele odżywiania, takie jak np. dieta śródziemnomorska. Komitet przywiązuje najwyższą wagę do poszukiwania zachęt mających na celu promowanie zdrowych i zarazem zrównoważonych wyborów żywieniowych zgodnie z zaleceniami WHO ⁽¹⁾, biorąc pod uwagę fakt, że według najnowszych danych w ostatnich dziesięcioleciach utrzymuje się tendencja spożywania coraz większej ilości produktów o wysokiej zawartości kalorii i tłuszczów nasyconych oraz żywności przetworzonej, o wysokiej zawartości cukru, tłuszczów trans i soli ⁽²⁾.
4. Zwraca uwagę na rosnące różnice w stanie zdrowia pomiędzy poszczególnymi grupami społecznymi. Przykładowo osoby o niższym wykształceniu są częściej dotknięte takimi problemami zdrowotnymi jak otyłość. Kiepskiej sytuacji zdrowotnej można jednak zapobiegać. Opracowując działania wychodzące naprzeciw potrzebom i uwarunkowaniom poszczególnych grup, należy uwzględnić aspekt społeczno-gospodarczy. Systematyczne i długofalowe działania, gdzie wiele podmiotów współpracuje w sposób skoordynowany, stwarzają warunki do zdrowego i zrównoważonego żywienia całej populacji.
5. Uważa, że kształtowanie promowania zdrowego modelu odżywiania się powinno być zadaniem państwa. W tym celu można by sięgnąć po szerokie spektrum narzędzi, począwszy od podatków, subwencji i przepisów, a skończywszy na planowaniu przestrzennym i infrastrukturze, etykietowaniu i zmianie składu produktów.
6. Zwraca uwagę, że integralnym i nierozdzielnym elementem agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 jest cel zrównoważonej konsumpcji i zrównoważonej produkcji. W ten sposób, poprzez wyważenie zdrowia ludzkiego i dobrostanu dla wszystkich oraz wymiaru gospodarczego, społecznego i środowiskowego, dąży się do zrównoważonego rozwoju.
7. Podkreśla, że szczególną uwagę należy zwrócić na jakość produktów i usług spożywczych na wszystkich etapach od produkcji do konsumpcji (przykładowo produkcja rolna, rybołówstwo, hodowla zwierząt, przemysł przetwórczy, handel i polityka promowania produktów przeznaczonych dla odbiorców końcowych – konsumentów) przy jednoczesnym promowaniu zrównoważonych metod produkcji i zdrowych wzorców konsumpcji zgodnie z celem 12 Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 „Wzorce zrównoważonej konsumpcji i produkcji”.
8. Uznaje, że władze lokalne i regionalne stanowią powiązanie między wszystkimi zainteresowanymi stronami (producentami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, sprzedawcami, konsumentami, przedsiębiorstwami i instytucjami oświatowymi – np. szkołami, uniwersytetami itd.), a jednocześnie znajdują się najbliżej obywateli, którzy często poszukują u nich informacji o swoich prawach konsumenckich.

⁽¹⁾ „Healthy diet” [Zdrowe odżywianie], zestawienie nr 394, aktualizacja: wrzesień 2015 r.

⁽²⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/7694616/3-14102016-BP-EN.pdf>

9. Zauważa, że Rada wielokrotnie zwracała się do Komisji z wnioskiem o podjęcie działań w dziedzinie zdrowia, aktywności fizycznej i odżywiania.

10. Wzywa Komisję do zaproponowania – w ramach celu 2 Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 – norm, które zostały zastosowane przez regiony z myślą o zmniejszeniu marnotrawstwa żywności, przyznając, że duża część żywności wytwarzanej w Europie nie jest wykorzystywana, i podkreślając znaczenie programów badawczych mających na celu ocenę polityki żywnościowej w analizach opublikowanych na ten temat ⁽³⁾.

11. Podkreśla, że lokalna produkcja żywności może przyczynić się do regionalnego rozwoju gospodarczego i społecznego, zapobiegając wyludnieniu obszarów wiejskich i nadmiernej presji demograficznej na ośrodki miejskie. Władze lokalne i regionalne mogą odgrywać znaczącą rolę w stymulowaniu zrównoważonego rozwoju poprzez promowanie krótkich łańcuchów dostaw, skuteczne plany zapobiegania marnotrawieniu żywności, prowadzenie ukierunkowanych kampanii informacyjnych na rzecz podniesienia świadomości, również z udziałem wielkich sieci sprzedaży detalicznej.

12. Wzywa władze lokalne i regionalne do koordynowania środków lokalnych i regionalnych na rzecz promowania zdrowych i zrównoważonych sposobów odżywiania poprzez wprowadzenie skutecznych planów działania w zakresie odżywiania i aktywności fizycznej – w oparciu o partnerstwa między odpowiednimi poziomami sprawowania władzy oraz zainteresowanymi stronami.

13. Sądzi, że strategie mogą być skuteczne jedynie wówczas, gdy będą wspierane przez środki i inicjatywy lokalne i z tego względu uważa, że pożądane byłoby zaangażowanie organów regionalnych i lokalnych w działania UE, gdyż władze tych szczebli są najbliższe obywateli UE.

Edukacja dla dzieci w zakresie żywienia i posiłki w placówkach opieki nad dziećmi i w szkole

14. Nalega na promowanie lokalnych szkoleń i rozwoju umiejętności dla osób mających kontakt z dziećmi, (nauczycieli w placówkach opieki nad dziećmi i szkołach, inspektorów odpowiedzialnych za posiłki w szkołach, pediatrów i również dla organów, które odgrywają znaczącą rolę w edukacji żywnościowej dla dzieci) w celu promowania zdrowego odżywiania się, począwszy od momentu wprowadzenia pożywienia uzupełniającego, przy jednoczesnym zapewnieniu środowiska szkolnego i środków w zakresie zamówień, które będą sprzyjały zdrowiu, tak by zrealizować cele 4.7 i 12.8 Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030.

15. Uważa, że zasadnicze znaczenie ma wprowadzenie obowiązkowych programów edukacji żywieniowej w szkołach na wszystkich poziomach nauczania ze szczególnym uwzględnieniem placówek opieki nad dziećmi i szkół podstawowych, w których nabiera się podstawowych nawyków żywieniowych. Proponuje się, by programy obejmowały lekcje dotyczące teorii, warsztaty edukacyjne i wizyty informacyjne w szerokim zakresie tematycznym (np. warsztaty kulinarne i warsztaty zarządzania żywnością oraz wizyty w miejscach produkcji, przetwarzania i pakowania żywności). Celem programów będzie promocja zdrowych nawyków żywieniowych oraz ukierunkowanie młodszego pokolenia na bardziej zrównoważone wybory żywieniowe takie jak nieprzetworzone świeże, lokalne i sezonowe produkty pochodzenia roślinnego.

16. Uważa, że istotne jest zapewnienie wysokiej jakości wyrobów, z certyfikatami zgodnymi z normami jakości, w placówkach opieki nad dziećmi i szkołach (w jadłospisie szkolnym, daniach oferowanych w ramach samoobsługi, w stołówkach, bufetach i w automatach z żywnością), tak aby dzieci miały do wyboru zdrowe i odżywcze produkty.

17. Stwierdza, iż władze lokalne i regionalne, ze względu na sprawowaną bezpośrednią kontrolę nad placówkami oświaty, mogą wpłynąć na funkcjonowanie żywieniowej sfery tych instytucji, a więc poprawę stanu zdrowia najmłodszych obywateli UE.

18. Z zadowoleniem przyjmuje publikację sprawozdania technicznego „Public Procurement of Food for Health” i wzywa Komisję do jego przetłumaczenia na pozostałe języki urzędowe UE, aby wszystkie władze lokalne i regionalne, które dokonują zakupu żywności i usług związanych z żywnością dla szkół, mogły skorzystać z tego dokumentu pomocniczego, tak aby zapewnić zgodność ze specyfikacjami dotyczącymi zamówień żywności.

19. Z zadowoleniem przyjmuje działania dla dzieci podejmowane przez Komisję w formie programów na rzecz zapewniania w placówkach opieki nad dziećmi i szkołach mleka, owoców i warzyw dotowanych przez UE.

⁽³⁾ <https://ec.europa.eu/jrc/sites/jrcsh/files/public-procurement-food-health-technical-report.pdf>

20. Właściwe organy publiczne w różnych państwach członkowskich UE powinny uznać i traktować kwestię żywności oraz zdrowego i zrównoważonego odżywiania jako element misji edukacyjnej.

21. Popiera zmianę dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych (AVMSD) w celu zaostrzenia przepisów dotyczących reklamowania oraz wprowadzania do obrotu żywności i napojów bezalkoholowych o wysokiej zawartości tłuszczu, soli lub cukru, które to treści reklamowe docierają do dzieci i młodzieży, także poza czasem nadawania typowo dziecięcych i młodzieżowych programów. Chodzi o ograniczenie narażenia przyszłych dorosłych obywateli na te rodzaje marketingu, zgodnie z apelem wystosowanym przez WHO ⁽⁴⁾.

Informowanie i kształcenie dorosłych

22. Uważa, że dla osiągnięcia celu 12.8 Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 niezbędne są regularne publiczne kampanie informacyjne na temat korzystnego wpływu na zdrowie spożywania świeżych owoców i warzyw wyprodukowanych zrównoważonymi metodami oraz zmniejszenia spożycia żywności bogatej w tłuszcze nasycone i trans, sól i cukier, zwłaszcza produktów przetworzonych bogatych w te składniki. Takie kampanie propagują zdrowe odżywianie, zapobieganie chorobom i poprawę zdrowia ludności. W związku z tym wzywa Komisję Europejską do zaproponowania przepisów dotyczących wprowadzenia obowiązkowego systemu „sygnalizacji świetlnej” lub innego systemu etykietowania za pomocą koloru wskazującego zawartość tłuszczu, tłuszczów nasyconych, cukru i soli, a także apeluje, by władze lokalne i regionalne dostarczały konsumentom informacji mających na celu wyjaśnienie, jak odczytać etykietę żywnościową.

23. Odnotowuje, że ze względu na to, iż środowisko pracy nadaje się dobrze do promowania zdrowych i zrównoważonych modeli odżywiania, niezwykle istotne jest, by oferowane były jedynie produkty doskonałej jakości, o wysokiej wartości odżywczej (w posiłkach restauracyjnych, stołówkach, bufetach i automatach z żywnością), przynajmniej w służbach publicznych, w których zatrudnieni są pracownicy administracji lokalnej i regionalnej, lecz także w miarę możliwości we wszelkich przedsiębiorstwach publicznych lub prywatnych, by zapewnić zdrowsze i bardziej odżywcze posiłki dla pracowników.

24. Uważa, że bardzo ważne jest chronienie konsumentów przed wprowadzającymi w błąd przekazami reklamowymi. W tym celu władze lokalne i regionalne powinny organizować kampanie informacyjne na temat etykietowania żywności oraz oświadczeń żywieniowych. Kampanie te edukowałyby konsumentów i zachęcałyby ich do dokonywania bardziej zrównoważonych wyborów poprzez propagowanie zdrowych nawyków żywieniowych, takich jak na przykład dieta śródziemnomorska.

25. Wzywa Radę, Parlament Europejski i Komisję Europejską do wykorzystania możliwości zmiany dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych w celu wzmocnienia przepisów w zakresie wprowadzania do obrotu i reklamowania żywności o wysokiej zawartości tłuszczu, soli lub cukru oraz napojów alkoholowych i zwraca uwagę na pilną potrzebę sprostania nowym wyzwaniom, jakie przedstawia sobą wprowadzanie na rynek i reklama za pośrednictwem platform internetowych i mediów cyfrowych, gdzie przekaz jest często trudniejszy do monitorowania.

Inicjatywy służące budowaniu zdolności władz lokalnych

26. Uważa, że współpraca z WHO jest konieczna w celu zapewnienia, by system monitorowania sprawnie działał w przypadku żywności, z myślą o przyjęciu kolejnego programu działań w dziedzinie zdrowia.

27. Zauważa, że niektóre dotowane środki, takie jak wskazywanie alternatywnych źródeł białka ⁽⁵⁾, mogą być skuteczne, jeśli chodzi o modyfikowanie nawyków żywieniowych, lecz ich efektywność kosztowa i wpływ na zmiany wyborów konsumentów w dłuższej perspektywie wymagają dalszych badań.

28. Wzywa Komisję Europejską do przedstawienia do końca 2018 r. sprawozdania w sprawie wpływu innowacyjnych systemów etykiet żywności, analizującego przykłady istniejących systemów znakowania żywności.

29. Wzywa Komisję Europejską do zaproponowania, po zapoznaniu się z istniejącymi systemami znakowania żywności, jednolitego unijnego systemu znakowania za pomocą koloru, w którym kolory byłyby stosowane na podstawie stugramowych jednostek produktów, na przedniej części opakowania na terenie całej UE. W tym systemie konsumenci otrzymywaliby jasne informacje na temat zawartości cukru, soli i tłuszczu, co sprzyjałoby zdrowszym nawykom żywieniowym. Komitet proponuje, aby etykietowanie dotyczące wartości odżywczej było także dostępne online zgodnie z nowoczesnymi wymogami technologicznymi.

⁽⁴⁾ <http://www.hse.ie/eng/about/Who/healthwellbeing/Our-Priority-Programmes/HEAL/HEAL-docs/tackling-food-marketing-to-child-ren-in-a-digital-world-trans-disciplinary-perspectives-WHO-2016.pdf>

⁽⁵⁾ http://eur-lex.europa.eu/eli/dec_impl/2014/424/oj

30. Wzywa do wprowadzenia konkretnych norm dotyczących produktów opatrzonych oświadczeniami zdrowotnymi i żywieniowymi na etykietach w odniesieniu do zawartości cukru, soli i tłuszczu. Specyfikacje te powinny być warunkiem tego, aby jakkolwiek produkt mógł zostać opatrzony takim oświadczeniem.

31. Przywiązuje dużą wagę do określenia konkretnych, szeroko zakrojonych i skutecznych celów dotyczących ograniczenia tłuszczów trans, cukru i soli dla wielu kategorii żywności i napojów, którym towarzyszyłyby strategie krajowe służące osiągnięciu tych celów.

32. Zwraca uwagę, że władze lokalne powinny priorytetowo potraktować dążenie do tego, by poprzez zamówienia publiczne w sektorze spożywczym dla wszystkich organów publicznych (w tym szpitali, domów opieki, domów spokojnej starości, przedszkoli, szkół, więzień i ich stołówek). Władze lokalne mogłyby stanowić wzór do naśladowania dzięki sprzedaży i zapewnianiu produktów zdrowych, lokalnych i sezonowych, aby zapewnić zrównoważony rozwój i wnieść wkład w realizację celu 12.7 Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 „Zrównoważone zamówienia publiczne”. Aby osiągnąć ten cel, zaleca uprzywilejowane traktowanie producentów lokalnych w ramach procedur zamówień publicznych, co ma służyć promowaniu zdrowej diety i rozwojowi gospodarki lokalnej.

33. Podkreśla potrzebę wprowadzenia wytycznych, które odzwierciedlałyby przykłady stosowanych w niektórych krajach skutecznych strategii na rzecz zdrowszych nawyków żywieniowych. Należy zmierzać do zapewnienia bezpłatnego dostępu do wody pitnej. Na przykład Andaluzja przygotowuje ustawę uwzględniającą tę kwestię: „Przedsiębiorstwa odpowiedzialne za instalację bądź konserwację automatów z opakowaną żywnością i napojami w placówkach edukacyjnych i w publicznych miejscach przeznaczonych do wypoczynku dzieci zainstalują w odnośnych wypadkach dostępne bezpłatnie źródło wody pitnej – czy to zintegrowane z automatem, czy w odległości do 2 metrów od niego – i zapewnią jego konserwację. Trzeba także wspomnieć o Grecji, gdzie w celu zapewnienia po przystępnych cenach podstawowych dóbr takich jak woda oraz innych podstawowych produktów w miejsce innych napojów i produktów żywnościowych ustalane są ceny maksymalne – na przykład pięćdziesiąt eurocentów za półlitrową butelkę wody – dla stałych klientów w niektórych punktach sprzedaży (stołówkach, barkach, barach, restauracjach i innych podmiotach gospodarczych podających żywność, automatach z żywnością itd.), gdzie nie jest możliwa konkurencja (w miejscach takich jak lotniska, centra sportowe, statki pasażerskie, szpitale, ośrodki edukacyjne, stacje kolejowe, muzea, tereny rekreacyjne itd.).

34. Wzywa Komisję, by opracowała konkretne profile składników odżywczych oraz warunki, w tym odstępstwa, których należy przestrzegać, by żywność lub pewne kategorie żywności mogły zawierać oświadczenia żywieniowe i zdrowotne.

35. Ponownie wzywa instytucje UE do wprowadzenia obowiązku informowania o składnikach i wartości odżywczej, w tym oznaczania wartości kalorycznej wyrobów alkoholowych. Należy również uwzględnić ostrzeżenia zdrowotne na opakowaniach napojów alkoholowych i napojów energetyzujących. Konkretnie, wzywa Komisję Europejską, Radę i Parlament Europejski do zniesienia wyłączeń przyznanych napojom alkoholowym w ramach rozporządzenia nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, co umożliwiłoby konsumentom dokonywanie świadomego wyboru.

36. Zwraca uwagę na potrzebę współpracy między instytucjami europejskimi a europejskimi i krajowymi organizacjami działającymi w obszarze żywienia i żywności, wraz z krajowymi organami publicznymi, w celu zintensyfikowania działań i inicjatyw prywatnych mających na celu promowanie zdrowego i zrównoważonego sposobu odżywiania się.

W trakcie procesu produkcji

37. Uznaje znaczenie, jakie ma zapewnienie zdrowej i żyznej gleby jako kluczowego czynnika bezpieczeństwa zaopatrzenia w żywność, w związku z czym zachęca do zastosowania ekologicznych praktyk rolnych, a także organicznych nawozów i polepszaczy gleby w celu zwiększenia zawartości substancji organicznych w glebie wraz z poprawą struktury i zdolności infiltracji wód.

38. Przypomina o potrzebie wspierania młodych rolników przez podmioty lokalne, tak aby umożliwić rozwój rolnictwa i zachować vitalność obszarów wiejskich, a także o potrzebie wprowadzenia programów takich jak rolnictwo wspierane przez społeczność lokalną (CSA).

39. Zachęca do promowania nabywania umiejętności i wiedzy technicznej i menedżerskiej, rozpowszechniania innowacji w różnych środowiskach biznesowych w celu poprawienia zrównoważonego zarządzania produkcją i dalszego przetwarzania, tak by zaferować autentyczny produkt powstały w łańcuchu produkcji, który można zidentyfikować.

40. Zaleca wprowadzenie środków pomocowych poprzez odpowiednią politykę UE, aby stworzyć zachęty dla rozwoju i wspierania produkcji zdrowej żywności.
41. Zachęca do stymulowania usług doradczych mających na celu poprawę konkurencyjności przedsiębiorstw w drodze zrównoważonego zarządzania ukierunkowanego na jakość.
42. Wzywa do współpracy między władzami lokalnymi, ośrodkami szkoleniowymi i uczelniami krajowymi, tak aby stymulować badania w zakresie bardziej zrównoważonych wyborów żywnościowych na wszystkich etapach produkcji, które umożliwiają wytworzenie produktu rozpoznawalnego pod względem jakości zapewniającej zdrowe odżywianie. Zaleca się szczególnie odniesienie do protokołów produkcji wskazujących na zmniejszenie ilości nawozów chemicznych, antybiotyków i pestycydów.
43. Podkreśla potrzebę stymulowania i utrzymania rozwoju takiej produkcji żywności, która respektuje środowisko i ogranicza ilość potrzebnych opakowań i marnotrawienie żywności z myślą o docelowym wyeliminowaniu tego zjawiska, zmniejsza emisje CO₂ oraz wspiera zrównoważone praktyki produkcyjne.
44. Zachęca do wspierania rolników działających w sektorze produktów rolnych i spożywczych wysokiej jakości oraz do prowadzenia działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących takich produktów we współpracy z zainteresowanymi władzami lokalnymi.
45. Podkreśla konieczność inwestowania w innowacje za pomocą racjonalnych ekologicznie technologii ukierunkowanych na produkt.
46. Proponuje zbadanie, w jaki sposób lokalnie można wspierać wolontariat sprzyjający zdrowym nawykom żywieniowym, polegający np. na pracy przy uprawach w ogródkach działkowych.
47. Zachęca do dywersyfikacji działalności gospodarstw rolnych w drodze rozwoju działalności turystycznej i społecznej, co umożliwi poszerzenie oferty produktów lokalnych, zwiększenie produkcji o krótkim łańcuchu dostaw na poziomie lokalnym oraz promowanie konsumpcji autentycznych produktów związanych z obszarem lokalnym.

W trakcie procesu przetwarzania żywności

48. Wzywa przemysł spożywczy do inwestowania w przeformułowanie istniejącej żywności bogatej w tłuszcze nasycone, cukier i sól, a także w badania i rozwój innowacyjnej, wyprodukowanej za pomocą nowoczesnych technologii, zdrowej i smacznej żywności i produktów specjalistycznych (takich jak między innymi żywność bezglutenowa i produkty bez laktozy) po przystępnych cenach, zachęcającej do zdrowych i zrównoważonych wyborów.
49. W duchu celu 12.6 Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 zachęca przedsiębiorstwa do wprowadzania zrównoważonych praktyk i uwzględniania informacji na ten temat w ich sprawozdawczości.
50. Popiera pakowanie świeżych produktów z myślą o ich przechowywaniu i krótki łańcuch dostaw chroniący wprowadzanie na rynek lokalnych i zdrowych produktów.
51. Zachęca do inwestowania w przetwórstwo rolno-spożywcze, które powinno umożliwić zmniejszenie wpływu na produkt oraz racjonalizację wykorzystania opakowań w celu zmniejszenia produkcji odpadów i marnotrawstwa wraz z zapewnieniem ochrony produktu.
52. Przywiązuje dużą wagę do współpracy wszystkich zainteresowanych stron w zakresie stworzenia kompleksowego, obowiązkowego, łatwo rozpoznawalnego europejskiego systemu etykietowania żywności dla wszystkich produktów, w tym produktów, które podlegają wyłączeniom na mocy obecnych przepisów, a także poszerzenia zakresu informacji o wartości odżywczej, tak aby konsumenci mogli dokonywać świadomych wyborów dotyczących spożywanej żywności.
53. Proponuje, aby wyróżnić produkty górskie specjalnym symbolem graficznym, który podkreślałby ich szczególne cechy, takie jak jakość gleby, powietrza lub wody, a także wielkość produkcji.
54. Zdecydowanie opowiada się za wprowadzeniem jednolitego europejskiego systemu określania wielkości porcji, tak aby umożliwić porównanie produktów w poszczególnych krajach.
55. Wzywa przemysł do współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi w celu podjęcia działań na szczeblu krajowym, wspólnotowym i lokalnym na rzecz promowania zdrowego sposobu odżywiania się jako elementu społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw.

Producenci lokalni, targowiska dla rolników i sprzedawcy uliczni

56. Z zadowoleniem przyjmuje wysiłki władz lokalnych na rzecz wsparcia alternatywnych sieci dostarczania żywności, takich jak targowiska dla rolników ekologicznych, na których oferowana jest zdrowa i zrównoważona żywność.
57. Z zadowoleniem przyjmuje wysiłki władz lokalnych i regionalnych na rzecz tworzenia grup analitycznych, w których producenci i przetwórcy wymieniałyby praktyczne doświadczenia dotyczące rolnictwa ekologicznego. Prace takich grup analitycznych mogą uzupełniać programy dotyczące tradycyjnego rolnictwa, oferowane przez ośrodki szkoleniowe, szkoły i uczelnie wyższe.
58. Zachęca do działań wspierających uruchamianie podstawowych usług lokalnych oraz usług sieciowych ukierunkowanych na konsolidację rynku produktów lokalnych, agroturystykę, ochronę i rewitalizację obszarów wiejskich w celu wsparcia handlu zdrowym jedzeniem związanym z tradycją.
59. Z zadowoleniem przyjmuje podejmowane przez lokalne organizacje pozarządowe inicjatywy prywatne, które ukierunkowują konsumentów na dokonywanie zdrowych wyborów dotyczących stylu życia, uzupełniając politykę rządu i inicjatywy prawodawcze na poziomie europejskim i krajowym.
60. Wzywa lokalne media (telewizję, radio, internet, prasę i media społecznościowe) do udziału w kampaniach edukacyjnych dotyczących odżywiania i do przestrzegania ograniczeń regulacyjnych w odniesieniu do reklamy niezdrowej żywności i napojów zgodnie z postulatem zgłoszonym przez Światową Organizację Zdrowia.
61. Popiera rozwój sieci żywnościowych, w tym targowisk dla rolników, na których lokalni producenci mogą oferować bezpośrednio konsumentom zdrową, wysokiej jakości żywność po przystępnych cenach. Ponadto takie rozwiązania zachowują kulturę żywienia lokalnej społeczności i pomagają chronić różnorodność biologiczną.
62. Zwraca uwagę na fakt, że planowanie strategiczne i współpraca na wszystkich poziomach administracji i sprawowania rządów i przy zaangażowaniu zainteresowanych podmiotów ma kluczowe znaczenie dla promowania zdrowych i zrównoważonych wyborów żywnościowych.
63. Popiera wspólne przekonanie, że aby znaleźć trwałe rozwiązania, niezbędne są solidne partnerstwa z władzami lokalnymi.

Bruksela, dnia 4 lipca 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*
